

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 252/2017-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. apríla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Ivan Syrový, s. r. o., Kadnárova 83, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ivan Syrový, PhD., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 60/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Ivan Syrový, s. r. o., Kadnárova 83, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“), v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ivan Syrový, PhD., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 60/2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi je vedené trestné stíhanie pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 a 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, kde bola na sťažovateľa 15. októbra 2012 okresnému súdu podaná obžaloba.

Uvádzajúc podrobný chronologický prehľad procesných úkonov predmetného konania sťažovateľ dôvodí, že postupom okresného súdu dochádza k zbytočným prieťahom v konaní.

Sťažovateľ uvádza: *„Máme za to, že trestné konanie v dĺžke takmer päť rokov od uznesenia o začatí trestného stíhania a z toho štyri roky vo fáze konania pred súdom prvého stupňa, je neprimerane dlhé.“*

Sťažovateľ argumentuje, že trestné konanie v jeho veci ako celok trvá neúnosne dlhý čas, a tiež špecifikuje obdobia nečinnosti okresného súdu, v ktorých podľa jeho názoru okresný súd nekonal bez toho, aby mu v tom bránila zákonná prekážka.

Sťažovateľa dodáva, že ochranu svojho základného práva uplatnil prostredníctvom sťažnosti na prieťahy v konaní adresovanej podpredsedníčke okresného súdu, ktorá bola z jej strany posúdená ako dôvodná.

Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T/60/2012, prikázal okresnému súdu konať v označenej veci bez zbytočných prieťahov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pre účely posúdenia sťažnosti sťažovateľa preskúmal na vec sa vzťahujúci trestný spis a oboznámil sa s priebehom súdnej fázy trestného konania vo veci sťažovateľa.

Je objektívnou skutočnosťou, že v napadnutom konaní nepostupoval okresný súd v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prietahov, čo napokon uznala aj samotná podpredsedníčka okresného súdu. Z listu podpredsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 2534/15 z 30. októbra 2015, ktorým bola vybavená sťažnosť sťažovateľa

na prieťahy v konaní, vyplýva, že podpredsedníčka okresného súdu sa zaviazala dohliadnuť na plynulosť postupu okresného súdu v pokračujúcej fáze trestného konania.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že v nasledujúcom období konania boli, aj keď s určitými pasívnymi úsekmi konania (odročenie pojednávania z dôvodu zmeny osoby zákonného sudcu), vykonané štyri termíny pojednávania (21. júna 2016, 20. októbra 2016, 29. novembra 2016 a 14. februára 2017) a na poslednom z nich bezprostredne po uplatnení sťažnosti adresovanej ústavnému súdu (10. februára 2016) bolo vo veci sťažovateľa 14. februára 2017 rozhodnuté vyhlásením rozsudku, ktorým bol sťažovateľ spod obžaloby oslobodený.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na prieťahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľ predsedníčke okresného súdu adresoval, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže následne po uplatnení sťažnosti okresný súd obnovil plynulosť konania smerujúcu k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

V danej situácii by ingerencia ústavného súdu znamenala duplicitné poskytnutie ochrany základnému právu sťažovateľa zaručenému čl. 48 ods. 2 ústavy a právu sťažovateľa zaručenému čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta, čo je v rozpore s primárnym účelom ústavnej sťažnosti, ktorým je poskytnutie ochrany právam, ktorých porušenie sa namieta, v prípadoch, v ktorých ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, respektíve nevedli k náprave.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľa sa už nezaoberal.

Ústavný súd nad rámec v závere poznamenáva, že sťažovateľovi v budúcnosti v prípade potenciálneho vrátenia veci odvolacím súdom do prvostupňového konania, pokiaľ dospeje k presvedčeniu, že v posudzovanom konaní dochádza opätovne k narušeniu plynulosti postupu súdu zbytočnými prieťahmi, nič nebráni uplatniť opäť ochranu svojich práv prostredníctvom sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. apríla 2017